

I N D E X.

Mortuus præsumitur post centesimum ætatis annum, lib. 2. 7. 29.
 Homo liber suo consensu solo effici servus non potest, lib. 2. 8. 133.
 Homo non est dominus membrorum suorum, n. 134.
 Homines abjectæ conditionis nimium pecuniam amant, lib. 2. 9. 38.
 Homo nequit consentire in mortem, vel damnum corporis sui, lib. 2. 10. 73.
 Honor apud honestos viros, ac nobiles pluris quam vita habetur, lib. 1. 11. 9.
 Pro honore tuendo licet in foro animæ, aggressorem occidere, ibid. n. 10. Ejus amissio morti assimilatur, n. 36.
 Hospitalis Rector tenetur stare locationi antecessoris de bonis ad illud pertinentibus, lib. 2. c. 15. nu. 115.

I

Ignorantia invincibilis, sive probabilis juris, vel facti excusat à peccato, lib. 1. 1. 5.
 Quæ sit hæc ignorantia, ibid. n. 6.
 Vincibilis seu culpabilis non excusat, ibid. nu. 7.
 Minuit tamen malitiam actus, & aliquando potest à mortali excusare, ibid.
 Ignorantia affectata quæ sit, ibid. n. 8.
 Potius auget, quam minuit peccatum, ibid.
 Ignorantia invincibili possunt excusari, qui ob bonum finem se ipsos interficiunt, lib. 1. 2. 60.
 Immemoralis præscriptio tantum potest quantum Principis privilegium, lib. 1. c. 17. nu. 74. & 79.
 Immunitas Ecclesiastica unde dicta, lib. 2. 20. 2.
 Quotuplex, nu. 3. In quo differat à libertate, nu. 5. Quid sit, nu. 6. Quo jure inventa, nu. 8. cum seqq. A quo tempore coepit, num. 16. Circa eam statuti juri Canonico, nu. 24.
 Immunitatem habet Ecclesia Episcopi auctoritate constructa, lib. 2. 20. 25. Non consecrata, nu. 26. Nondum perfecta edificata, nu. 27.
 Ubi quid de directa, gaudet polluta, nu. 28. Quid si apud hostes sit, n. 29.
 Quoad immunitatem quantum possit consuetudo, nu. 30. cum seqq. Immunitatis privilegium an restringi debeat, n. 34. cum seqq.
 Quoad immunitatem, quæ loca Ecclesiæ appellatione contineantur, à n. 39.
 Immunitatem defenditur, qui ad Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum liber confugit, secus si captus, nu. 53. 54.
 Immunitatem regulariter consequitur omnis ad Ecclesiam confugiens, lib. 2. 20. 55.
 Immunitate privatur proditorie decidens, nu. 56. cum aliis. Quid de vulnerante, ibid. Quid de deducente, ut alius occidat, nu. 66. Quid de enecante veneno, nu. 67. Quid de occidente infantem, 68. 69. De occidente à tergo rixantem cum consanguineo, vel amico, nu. 72.
 De occidente inimicum in duello, nu. 73. De inferente proditorie injuriam atrocem, nu. 74.
 De judice, accusatore, vel teste dante causam morti infantis, nu. 75. De homicida absque insidiis, nu. 76. cum sequentibus. Immunitate an juvenitur raptores virginum, lib. 2. c. 20. n. 80. & 81.
 Immunitate non defenditur assassinus, ibid. nu. 82. cum aliis.
 Immunitate gaudet excommunicatus, nu. 119.

Interdictus, n. 120. Quid de infideli, n. 121. De hæretico, n. 125. cum aliis. De Religioso apostata, nu. 127.
 Gaudet, qui Ecclesiam ingreditur, justitiæ ministris eum persequentibus, nu. 128. Qui à manibus satellitum fugit, n. 130. Qui ab aliis vi eripitur, n. 131. Qui satellitem secum ad Ecclesiam violenter adportat, n. 132. Nec non carceris effractor, nu. 133. Quid de damnato ad triremes, vel metallum, & de bannito, aut exule? nu. 134. 135. Quid de illo, qui præstito juramento de redeundo ad carcerem Ecclesiam petit? nu. 136.
 Immunitate privantur depopulatores agrorum, nu. 138. 139. Publici latrones numero 141. Quid de furibus? nu. 143. 144. Privantur rei læsæ Majestatis, nu. 146. An gaudeant qui graviora crimina, quam expressa commiserint, numero 147. 148. Quia de debitoribus, vel mercatoribus fallitis, n. 149. cum sequentibus.
 Delinquens in Ecclesia num immunitate defendatur? num. 161. cum seqq. Non defenditur adulterium, vel raptum in Ecclesia perpetrans, n. 163.
 Ab omnium Ecclesiarum immunitate excluditur, qui in una deliquit, nu. 167. Non excluditur, qui leve delictum admisit, nu. 169. Quid si quis vulneret cum magna sanguinis effusione? n. 170.
 Utum immunitate gaudeat prope Ecclesiam delinquens? n. 171. cum seqq.
 Immunitate privatur qui occidit extra Ecclesiam, quem ab ea violenter extraxit, n. 176. Quid de occidente existentem in Ecclesia sagitta à loco non Sacro missa, & è contra, n. 178. cum seqq.
 Mandans extra Ecclesiam patrari delictum intra illam, & è contra an immunitate privetur, n. 181. 182.
 Fur contrectans rem furtivam in Ecclesia an immunitate poritur? n. 186. Quid si furtum fiat in loco Sacro, numero 187. 188.
 Immunitate an privetur sacrilegus? n. 187.
 An Clerici, n. 194. cum seqq.
 An occidens Episcopum, vel Clericum, nu. 195. Quid de sodomita? numero 196. Quid de monetariis? numero 197.
 Mandans committi delictum exceptum non est immunitate indignus 200. vide sup. n. 181.
 Immunitatem consequitur, qui Ecclesiæ januam inveniens clausam, ferram, vectem, vel aliud simile apprehendit manibus, numero 209. Idem est de illo, qui ex privato loco se projiciens in Sacrum intra ambitum ejus capitur, antequam terram corpore tangeret, numero 210.
 Extraclus ab Ecclesia per partem corporis, vel vestis extra eam existentis an geudeat immunitate? 211. 212.
 Gaudet cum armis prohibitis ad Ecclesiam confugiens, n. 218.
 Immunitati an possit renunciari, n. 231. 232.
 Impedimentum, quod per imped. tum potest amoveri, non excusat, nec tale judicatur, lib. 1. 8. 53. Limitatur, quando difficile tolli potest, ibid.
 Imperatorum sententia in l. quisquis, C. ad l. Jul. Majest. examinatur, lib. 2. c. 8. n. 22.
 Impossibile reputatur, quod ab alieno pendet arbitrio, n. 56.
 Inanimata ob scelus homini solent extingui, lib. 2. c. 8. nu. 17. Offendentia

I N D E X.

Offendentia homines judicantur ac plectantur, ibid. num. 18.
 Indefinita oratio ex vi propriæ significationis non æquivaler universalis, lib. 1. 13. 22.
 Æquivaler, si appareat de mente proferentis, ibid. num. 23.
 Item si æque conveniat omnibus sub universali contentis, ibid. nu. 27. 41. Aut si per nomen collectivum, nu. 38.
 Indefinita pro universali non accipitur, quoties aliqua differentia inter contenta sub universali reperitur, ibidem num. 33.
 Quando apud logicos habeatur pro universali, vel particulari, ibid. n. 35.
 Negativa æquipollet universali, ibid. n. 36.
 In lege posita quando vim habeat universalis, ibid. n. 37. Et quid in statutis, n. 38.
 Indefinita affirmativa in depositione testium non cedit pro universali: secus negativa, ibid. n. 48.
 Indefinita usurpatur pro universali favore piæ causæ, ibid. n. 49.
 Indefinita sive affirmativa, sive negativa non æquivalent universalis, si absonus resulter intellectus, ibid. n. 50.
 Indefinita oratio quando universali æquivaler, lib. 2. c. 5. nu. 25.
 De indictionum usu ad temporis computationem, lib. 1. 12. 16. cum seqq.
 Inducta ad diminutionem non debent augmentum operari, lib. 1. 6. 25.
 Inducta ad unum finem non possunt contrarium operari, lib. 1. 9. 47.
 Inducta ad unum finem possunt indirectè contrarium operari, lib. 2. c. 5. n. 50.
 Secus directè, lib. 2. c. 10. n. 75.
 Inimicorum famam lædere, non decet, lib. 1. 11. 14.
 Inimicus an benevolentis signa exhibere teneatur, lib. 2. 10. 70.
 Infames de jure civili tales Canonico habentur, nisi aliter cautum reperiat, lib. 2. 8. 39. Ad Ordines Ecclesiasticos promoveri nequeunt, nu. 40.
 Infamia juris, vel facti quando privet beneficio Ecclesiastico quæsito, aut impediatur acquirendum, lib. 2. 8. 59.
 Infamia ex sententia arbitrorum non contrahitur, lib. 2. 12. 16.
 Injuria verbalis dicitur etiam, quæ per scripturam fit, lib. 1. 11. 2.
 Atrox verbis quoque potest irrogari, ibid. n. 3.
 Injuriarum actio non tenetur, qui exprobanti falsum, vel occultum crimen responderet, *Mentiris*, ibid. n. 6.
 Injuria an sit, dicere: *falsum*, aut *mendacium dicis*? ibidem num. 11.
 Ab injuriis oportet abstinere, ibid. n. 13.
 Injuriarum atrocem inferens proditorie nobili, Ecclesiastica immunitate non gaudet, ibid. n. 36.
 Injuriarum remittere Regii animi proprium est, ibid. nu. 41.
 Injuriarum actio non datur in eum, qui absque animo, injuriandi quid injuriosum profert, ibid. n. 44.
 Injuriarum irrogans provocatus mitius est plectendus, ibid. n. 47. Sed si verba injuriosa solum ad defensionem referantur, nullam penam meretur, n. 48.
 Si injuriis, seu contumeliis duo se invicem afficiant, nec appareat, quis provocator, & quis provocatus fuerit, actio utriusque compensatione tollitur, ibid. n. 50. Fiscus tamen ab utro-

que pœnam sibi lege debitam exigit, n. 51.
 Injuriarum inferens in judicio acrius puniri debet, ibid. n. 53.
 Atrox injuria est, quæ, præfente Prætoris, fit, ibid. n. 54.
 Absque dolo injuria non inferitur, ibid. n. 56.
 Injuriarum tenetur actio, qui crimen, quem adversario objicit in judicio, non probat, nisi protestatione, vel alia justa causa excusetur, ibid.
 Injuria nam, vel signis aliis potest inferri, ibid. n. 46.
 Injuria gravis quæ sit, judicis arbitrio relinquatur, ibid. n. 65.
 Injuriarum nobis inferentes odio prosequi non licet, lib. 2. 10. 40.
 Injuriarum passus, odio deposito, agere ad pœnam potest, n. 41. An teneatur ab accusatione desistere, si sibi interesse offeratur, n. 43.
 Injuriarum remittens in foro animæ, ut absolvatur, non videtur jus aliquod ad forum externum spectans condonare, n. 46. Limitatur, n. 47.
 Injuriarum actio remissa, superest actio ad damnum in re familiari datum, n. 49.
 Injuriarum inferens ad quid teneatur, n. 150.
 Injuriæ & damnorum taxatio quomodo fiat, n. 81.
 Injuriarum verbales uno impetu proferens pro uno delicto punitur, licet acrius, n. 91. Quid si statuto pro singulis contumeliis certa pœna imponatur, n. 92.
 Injuriarum an teneatur in foro animæ aliquid præstare ob injuriam, n. 64. cum seqq. Debet veniam ab offenso postulare, n. 67.
 Injuriarum ad sui defensionem quando damnum refarcire cogatur, n. 71.
 Injuriarum quotupliciter conveniri possit, n. 78. Postest pro expensis, & damnis principaliter, vel incidenter conveniri, n. 80.
 Injuriatus in foro animæ debent veniam concedere deprecanti, nu. 67. Odium deponere, etiam venia non petita, n. 68.
 Innocens justè, sive injustè damnatus quomodo possit se à Justitiæ Ministris defendere, lib. 1. c. 2. n. 80. Vitam amittere ob commune bonum tenetur, ibid.
 Innocentes punire, ob aliena peccata an liceat? lib. 2. c. n. 6. 7. & 10.
 Innocentes pletere ab omni jure alienum est, n. 9.
 Occidi non possunt pro salute Reipublicæ, sed tradi, etsi prævideatur occisio, fas est, nu. 9.
 Occidi non possunt pro salute Reipublicæ, sed tradi, etsi prævideatur occisio, fas est, num. 9. Quid si nolit consentire sui ipsius traditioni, ibid.
 Innocentes aliquando pro alienis peccatis Divino judicio pœnas dant, n. 10. 11. & 20. Idem de jure humano, justa existente causa, fit, num. 12. 13.
 Inquilinus an possit ædem locatam relinquere ex superveniente causa, lib. 2. 15. 65. Quid si habitatio impedita sit? n. 66.
 Expelli potest urgente domini necessitate, licet locatio juramento, & hypotheca roboretur, n. 72.
 Non ejicitur à singulari successore, nu. 73. Sic ab hærede, num. 74.
 Inquilini ejiciendi jus ob domini necessitatem cedi nequit, ibid.
 Expellitur, non obstante pacto de non ejiciendo inquilino, n. 76. 79. Aliud est de pacto expresso de non ejiciendo ob domini indignitatem, nu. 80.
 Inquisitio fieri nequit de delictis manifestatis per famosum

I N D E X.

famosum libellum, nisi aliunde fama oriatur, lib. 1. c. 11. num. 53.
 Insinuatio donationis quid sit, lib. 2. c. 4. n. 35. Quibus de causis inventa, ibidem. An requiratur, cum in contractu oneroso remissio intervenit? n. 36. 37. & 41.
 Insuper in re certa aliena nullius momenti est, lib. 2. 18. 96.
 Institutus in usufructu omnium bonorum dicitur in re certa institutus, lib. 2. 2. 6. Non convenitur à creditoribus hæreditariis, n. 26. Quid si alius post ejus mortem universaliter instituat, nullo de præsentis dato coherede, n. 34.
 Institutus in usufructu bonorum omnium non dato coherede, intelligitur universaliter institutus cum onere restituendi: cum moriatur hæreditatem successoribus ab intestato testatoris, n. 35.
 Institutus in re certa loco legatarii est, & particularis successor, lib. 2. 18. 94. Sed habitu est hæres universalis, nu. 95. Nullo generali hærede instituto, ipse universalis est successor, n. 96.
 Instrumenti productio, quod, vel tenor ejus de verbo ad verbum in actis non relinquatur, nullus est momenti, lib. 1. 1. 34.
 Instrumentorum productio duplex, ibid. n. 35.
 Instrumenta falsa faciens, vel eis utens, quomodo puniatur, lib. 1. 2. 15.
 In instrumentorum confectioe quæ sunt de necessitate adhibenda remissive, lib. 1. 12. 19.
 Instrumentis duobus apparentibus, de quorum prioritate non constat illud prævalet, quod habet horam, qua fuit confectum, aut quod favet possessori, lib. 1. 16. 16. Fallit, si fisco agente ex causa onerosa contra possidentem titulo lucrativo, quia possessio non juvat, sed pro fisco præsumitur, ibid. Quid si habens instrumentum, hora expressa adversus possidentem contendat, ibid.
 Instrumentum ejus, qui possidet etiam titulo lucrativo creditur prius factum, quam actoris ex causa onerosa, ibid. nu. 19.
 Instrumentum fisci antequam non præsumitur, quando agit contra possidentem ex simili causa, ibid.
 Instrumentum edere contumaciter tenuens, quibus penis afficiatur, remissive, lib. 1. 18. 7.
 Ut privetur jure, quod habet ex instrumento quod edere recusat, bis interpolatè est præmonendus, ibid. n. 8.
 Ab instrumentorum editione quibus de causis possit se aliquis excusare, ibid. n. 9.
 Instrumenta falsa pluries in eadem causa ex intervallo producens pro uno delicto coercetur, lib. 2. 10. 100.
 Instrumentum exequi non potest, nisi debitum antea liquiderit, lib. 1. 11. 9.
 Ex conditionali agi exequitive potest, si conditionis implementum apud Judicem probetur, n. 13.
 Absque clausula guarentigia an de jure Regio paratam executionem habeat, n. 22. cum seqq.
 Instrumentum confectum ubi paratam executionem habet ex statuto, an si præsentetur, ubi tale statutum non est, agi exequitive possit, & quid è contra? lib. 2. 11. 26. 27.
 Instrumenti publici fides quomodo tolli possit, lib. 2. 13. 112. Duo testes sufficiunt, n. 113. Est in arbitrio Judicis potius duobus testibus, quam instrumento credere, n. 114. Si sit unus

testis pro instrumento, tres ad reprobationem desiderantur, nu. 116. Quibus testibus magis credendum, an comprobantibus, vel impugnantibus instrumentum ibidem. Quos testes tam instrumentarii, vel non instrumentarii, desiderentur, num. 117. cum aliis.
 Instrumentum apud Principem confectum per testes reprobari non potest, nu. 118. Quot & quales testes de jure Regio ad impugnandum instrumentum publicum requirantur, n. 224.
 Instrumentum non publicum duobus evectur testibus, num. 125.
 Instrumentum publicum, pro quo Tabellio, qui id confecit, testificatur, quomodo de jure Regio possit impugnari, n. 126.
 Intentionis propriæ fundamentum, etsi in negativa consistat, tam actor, quam reus probare cogitur, lib. 2. 6. 10.
 Interdicto Ecclesiastico communitas affici potest, quo & infantes ligantur, lib. 2. 150. Continentur impuberes habentes usum rationis, 151. Non, si eo careant, ibid. Quid si durante interdicto, ad rationis usum perveniant, n. 155. Infantes an possint in loco Sacro sepeliri? n. 151.
 Interdicta Civitate, cives etiam absentes comprehenduntur, lib. 2. 8. 152. Fallit in habente duplex domicilium, ibid.
 Interdictum Ecclesiasticum est pena spiritualis, n. 153.
 Interdicto innodatur, qui in Civitate interdicta domicilium constituit, n. 154. Limitatur, ibid.
 Ab interdicto generali eximitur civis innocens, qui domicilium aliud transfert, n. 156.
 Idem est? communitas dissolvatur, num. 157.
 An liberetur ab interdicto generali, qui eo durante, incidit in amicitiam, cum esset inculpabilis? nu. 157.
 Familia interdicta, utrum ad eam veniens ligetur, aut ab ipsa recedens eximat, n. 158.
 Interdicto generali personali posito in urbe aliqua, num Ecclesiæ interdictæ censeantur? lib. 2. c. 8. n. 159. & 160.
 Interdicto personali generali irretitus, si innocens sit potest Ecclesiasticæ sepulture tradi, n. 161.
 In loco interdicto non interdictus decedens, potest aliò deferri, ut in Ecclesia sepeliatur, n. 161.
 Legitimè interrogatus in causis criminalibus per quas pena corporalis venit imponenda, quando delictum fateri in foro animæ teneatur, lib. 1. 2. 4. cum seqq.
 Juridicè interrogatus an centum mutuo à Titio acceperit? si secretò jam solverit, nec possit probare solutionem, tuta conscientia per abstractionem negat receptionem, ibid. nu. 17.
 Quod interrogatus responderet verosimiliter disponens pro expresso habetur in dispositione, lib. 1. 19. 3.
 Intestatus quilibet præsumitur decessisse, lib. 2. c. 6. n. 26.
 Invasorem occidere, fas est pro tuenda vita, cum aliter periculum nequit evitari, lib. 1. 11. 8.
 Inventarii confectioem remittere tutori testator potest, lib. 2. 14. 35. Sed Judex, si oportuerit, cogere valet, ut fiat, aut per se facere, ibid.
 Inventarium ne fiat de bonis pupilli, Judex præcipere poterit ex justa causa, n. 37.
 Inventarium qua solemnitate, & forma faciendum, n. 38.
 Inventarii confectioem remittere testator non valet in præjudicium legitimæ filiorum, aut creditorum, n. 39.

Irregula-

I N D E X.

Irregularitas à duplici capite provenit, & utrum sit pena spiritualis? lib. 2. 8. 28.
 Irregularitatem non contrahit, qui scribens librum, in causis criminalibus Judicem instruit, lib. 2. 20. 111.
 Iudex utrum possit, ac debeat secundum acta contra propriam conscientiam judicare? remissive lib. 1. c. 1. num. 1. Qui negant, n. 10.
 Non licet Judici ex scientia habita ex confessione Sacramentali ullo modo in foro exteriori judicare, ibid.
 Iudex tenetur secundum allegata, & probata, non obstante sua privata scientia, judicare, ibid. n. 12.
 Licet speculative contrarium sentiat, potest præfatam sententiam praticare, propria opinione deposita, ibidem, n. 13.
 Distinctionem inter causas civiles, & criminales quoad judicandum contra propriam conscientiam qui admittunt, ibid. n. 14.
 Iudici non creditur in tertii præjudicium etiam circa causas, de quibus cognoscit, ibid. n. 16. & 33.
 Fallit in eis, quæ ab ejus animo, & arbitrio pendunt, ibid. num. 32.
 Iudices Supremi Senatus Principis an possint juxta propriam conscientiam contra acta judicare? ibidem, n. 17. 18.
 Iudex quibus casibus valeat juxta propriam conscientiam judicare, remissive, ibid. n. 25.
 Iudex debet ita reum absolvere, ut acta deposcant, non expectata propria conscientia, ibid. n. 26.
 A Judicis arbitrio pendet, quanta fides sit testibus adhibenda, ibid. 31.
 Iudex, cui permissum est sine scriptis in causa procedere, tenetur testes in substantialibus adhibere, ibid. n. 33.
 Qui certò scit, esse innocentem, quem ex actis deliquisse apparet, quid facere teneatur, ibid. n. 37.
 Non debet cedere Magistratui, ibid. n. 38. Sed causam ad superiorem est remissurus, si convicto id profuturum speret, n. 39. Potestque pronunciare, si sibi de causa non liquere, n. 40.
 Iudex laicus in causis merè Ecclesiasticis debet Ecclesiastici sententiam exequi, etsi iniustam esse non notoriè cognoscat, nisi se commode valeat excusare, ibidem n. 43.
 Iudex non astringitur ad exequendam alterius sententiam, nisi sibi de ejus justificatione constiterit, ibid. n. 44.
 Requisitus ut sententiam justam ex actis exequatur in eum, quem privatim infontem cognoscit, annuere debet, nisi se commode valeat excusare, ibid. n. 45.
 Iudex quando dicatur secundum juris ordinem interrogare, lib. 1. c. 2. n. 9.
 Debet nota facere reo, quæ ipsum onerant, n. 10. Fallit in causa hæresis, & aliis, ibid.
 Iudex neminem potest damnare, ut fame pereat, ibidem, n. 57.
 Potest, ac debet simulatione prudenter uti, ibid. num. 107.
 Licite sequitur quamlibet opinionem communem, lib. 1. 3. 71.
 Quamvis eam minus probabilem putet, n. 72.
 Iudex causæ præparatæ est competens ad præparandam, lib. 1. 4. 5.
 Iudex loci, ubi res sita est, cognoscere potest, quoties super ea lis vertitur, ibid. n. 8.
 Qui est competens ad causam præparandam, & de præparata cognoscit, ibid. n. 46. intellige Faria addit. ad Covar. Tom. 1.

quando ad utramque aliam est, competens, ibidem.
 Judex Ecclesiasticus absolvens à juramento, num valet de causa principali judicare? ibid. n. 47.
 Cognoscit inter laicos ratione juramenti, ibid. n. 48.
 Judex contractus, & de distractu cognoscit, ibid. n. 49.
 Judex Ecclesiasticus procedit adversus laicos pro violentia personis Ecclesiasticis, aut earum rebus illata, ibid. n. 50.
 Judex ex officio agentem sine actione debet repellere: alioquin part ad in esse tenebitur, & in syndicato plecti poterit, lib. 1. 6. 7.
 Quis sit Iudex competens, cum agitur ex remedio l. diffamari, & l. si contendat, lib. 1. cap. 18. n. 16. & 33. cum seqq.
 Iudices Ecclesiastici censuris cogere possunt Sæculares, ut excommunicatos vitandos à judicio repellant, cum admitti de jure non possunt, ibid. 26.
 Iudex ex officio potest excommunicatum vitandum repellere, ibid. n. 27.
 Iudex in levibus delictis potest, si constet de inopia rei, pecuniariam penam fisco applicatam condonare, lib. 2. 1. 63.
 Potest dare cadaver delinquentis Medicis ad anatomiam, n. 78.
 Ecclesiasticus censuris jure compellit Iudicem laicum, ut patiat, quod ultimò supplicio afficiendis Sacramenta, quorum capaces sunt, exhibeantur, n. 81.
 Judex in causis criminalibus iniquè damnans quomodo puniatur, lib. 2. 9. 6. cum aliis.
 Potest ex causa à penis legalibus recedere, num. 101. 102. Post latam sententiam prohibetur, inconsulto Principe penam immutare, num. 105. Limitatur, ibid. Quid possint Judices circa penas legales, n. 108. cum seqq. Est exprimenda causa, quare à pena ordinaria Judex recessit, n. 113.
 Judex si condemnet ad penam pecuniariam, & ea intra certum diem non soluta, ad corporalem, potest post lapsum termini pecuniam exigere, lib. 2. 9. 115.
 Judices Ecclesiastici non prohibentur pro delictis penam pecuniariam imponere, n. 116. cum seqq. Sed id frequentare non debent, n. 117.
 Judex quando possit pena delicti punire eum? cui per exceptionem illud objicitur, remissive, lib. 2. 10. 28.
 Judex Ecclesiasticus, vel secularis potest in causis mixti fori plectere absolutum, aut non sufficienter ab altero punitum, n. 37. cum seqq.
 Judex loci, ubi laudum latum est de ejus reformatione cognoscit apud nos, & quid si unus sit Judex arbitratorum, & alter pretium, lib. 2. 12. 10.
 Judex arbiter, vel arbitrator jure eligi à partibus possit? num. 20.
 Judex appellationis quoad ordinem iudicii stylum, & leges proprii Tribunalis observat, n. 30.
 Cognoscens super reductione ad arbitrium boni viri eadem æquitate, qua arbitrator usus est, n. 35.
 Judex laicus non prohibetur extra loca Sacra Ministros constiturere, ut reum capiant, si exierit ab Ecclesia, in qua ob delictum reclusus est, lib. 2. 20. 208. An possit extrahere propria authoritate reum immunitate indignum?

O o numero